

Bona Llevor

Setmanari Regionalista

Redacció i Administració:
Carrer del Carne, n.º 58

MALGRAT, 11 Agost de 1918
No's retornen els originals

Subscripció:
Un any. 5'00 pessetes
Un trimestre 1'25
NOMBRE SOLT. 0'10

Actuació salvadora

Definitivament les dretes espanyoles entren en un període nou, d'actuació salvadora. Deixant el seu reitament, defugint les lluites partidistes infecondes, se llancen de ple en el camp d'una actuació pràctica, de grans afirmacions socials i patriòtiques. Ja era hora. Aixó ompla la nostra ànima de goig i el nostre cor s'obra a un optimisme ben falaguer. Perque nosaltres l'havíem sentida fonament la necessitat d'aquesta actuació, l'hem expresada repetidament en diferents treballs i fins se pot dir vinguérem a la llum pública per a dins nostre petit camp d'acció, orientar en aquet sentit. Aré amb motiu de la setmana regionalista celebrada amb gran entusiasme i concurrència a Sant Jaume de Compostela i organitzada per l'admirable Herrera director d'«El Debate»; creiem s'ha posat el primer esgraó, s'ha donat el primer pas cap aquesta orientació tan necessària i fecunda. Allí s'ha proclamat solemnement per tots els oradors la necessitat d'un regionalisme fonament cristià i social. I cosa d'admirar a Espanya; homes de diferents grops polítics: regionalistes, mauristes, tradicionalistes, conservadors, han discutit amb gran serietat, convinent amb molts punts de doctrina. Pocs anys endarrera aixó hauria sigut impossible, una assemblea d'elements tan heterogenis en política, hauria acabat com la de la

«Bona Prempsa» de Saragosa firant-se els plats pel cap. En canvi el seny i un ample i enlairat criteri ha presidit tots els actes de la setmana regionalista gallega. S ha fet verdadera obra positiva amb pau i germanor, labor que silenciosament es va intensificant i estenguent per tot arreu i quina labor,—ha dit un prohóm dretà,—assombrará quan se conegui.

**

Paralelament an aquesta patriòtica labor els apostols de l'acció social catòlica, incansables prossegueixen la seva campanya per tots els indrets d'Espanya, creant noves associacions sindicals, aplegant els sindicats agrícoles en poderoses federacions, escampant per tot arreu la bona doctrina social. L'obra del sindicalisme cristià avança amb pas ferm i ja ha assolit ressonants triomfs. Dessenganyats molts obrers dels embaucadors polítics del socialisme que'ls llancen en vagues esterils i en revoltes contínues van entrant en les associacions cristianes rebent les doctrines de la mare sempre amorosa del obrers: l'Església catòlica.

**

Aires de fronda, doncs, baixen de terres del Nord de l'Iberia. Vents de pau, d'unió, d'amor. Sortosament s'esfumen els partidismes malestrucs, els exclusivismes xorcs, els lirismes buits, els criteris migrants i raquítics i s'imposa en les

dretes espanyoles una orientació sana, se va de dret a una actuació assenyada i pràctica, amb noves normes, cap a la missió sagrada de fer opinió conscient—i com ha dit un volgut confrare—cap a la creació de forces socials que engendrin vida real i feconda sobre l'àrid desert d'un individualisme dissolvent.

PIUS.

SOBRIETAT

Vetaquí una virtut que'ns fa molta falta en els moments actuals. Tot lo mon gemega de la carestia dels queviures i de la puja incessant de tota classe d'articles, tant per l'alimentació com pel vestuari; cada dia trobeu en els periòdics notícies de manifestacions tumultuoses per causa del encariment de les subsistències; i no obstant, mai potser s'havia vist un frenesí semblant per tot lo que sia gastar en coses de recreació i de luxe,

Es un contrassentit que un no sab com explicar-lo. Se tem amb fonament que si hem de passar un altre hivern en guerra, la ballarém tots més negre que al hivern passat; que'l combustible se posará a preus exorbitants; i no obstant, la gent omple'ls teatres, els cines i les places de toros, i corre'l diner com l'aigua pels torrents quan ve'l desglaç de la montanya.

Es que se'n guanya molt de diner, se'ns dirá. Es cert que en lo moviment industrial i comercial la